

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

AFG nr 10126 af 19/11/2019 (Gældende)

Anmodning om bindende svar afvist, da en sag om samme spørgsmål og vedrørende de samme skatteydere verserede ved en højere instans

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 19-0642260

Anmodning om bindende svar afvist, da en sag om samme spørgsmål og vedrørende de samme skatteydere verserede ved en højere instans

Skatterådet afviste at give bindende svar, da der verserede en helt tilsvarende sag vedrørende det samme skatteretlige spørgsmål og vedrørende de samme skatteydere ved en højere instans. Det gjaldt, uanset at der var tale om 2 adskilte dispositioner.

Skatterådsmøde 19. november 2019 - SKM2019. 604. SR

Spørgsmål

1. Kan det bekræftes, at X?
2. Kan det bekræftes, at Y?
3. Kan det bekræftes, at Z?

Svar

1. Afvises
2. Afvises
3. Afvises

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørgernes repræsentant har i anmodningen om bindende svar oplyst følgende:

(Nærmere oplysninger er udeladt som følge af Skattestyrelsens tavshedspligt).

(...)

SKAT har tidligere i lignende sager ved bindende svar af dd.md.år, dd.md.år og dd.md.år bekræftet, at (...) Kopi af de bindende svar er vedlagt anmodningen om bindende svar.

Skatteministeriet har sidenhen forsøgt at få denne praksis tilsidesat, men G1 har den dd.md.år i sagen, (...) bekræftet fortolkningen af hjemmelsgrundlaget såvel som eksistensen af en bindende administrativ praksis i overensstemmelse med ovennævnte bindende svar. Sagsresume for afgørelsen i G1 er vedlagt anmodningen om bindende svar.

(...)

Skattestyrelsens tilføjelse vedrørende afgørelse i G1 af dd.md.år, der er indbragt for G2

SKAT har tidligere taget stilling til en helt tilsvarende sag vedrørende de samme skatteydere. Denne sag er indbragt for en højere instans, og ved G1's afgørelse af dd.md.år fik spørgerne medhold.

G1's afgørelse er imidlertid indbragt for G2 af Skatteministeriet. Sagen er berammet til hovedforhandling i G2 den dd.md.år.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Spørgernes repræsentant har i anmodningen om bindende svar fremført følgende:

Spørgsmål 1

(...)

Spørgsmålet bør derfor besvares bekræftende.

Spørgsmål 2

(...)

Derfor bør spørgsmål 2 besvares bekræftende.

Spørgsmål 3

(...)

Spørgsmålene bør derfor besvares bekræftende.

Jeg bemærker for god ordens skyld, at SKAT allerede tre gange har taget stilling til et tilsvarende spørgsmål, jf. bindende svar, der er vedlagt anmodningen om bindende svar, ligesom G1 for nylig har stadfæstet denne praksis.

(...)

Derfor bør spørgsmål 3 besvares bekræftende.

Telefonsamtale med spørgernes repræsentant den dd.md.år samt e-mail fra spørgernes repræsentant af dd.md.år

Spørgernes repræsentant har den dd.md.år rettet telefonisk henvendelse til Skattestyrelsen i anledning af fremsendelsen af udkast til sagsfremstilling og har endvidere fremført sine bemærkninger i e-mail af dd.md.år.

Spørgernes repræsentant fremførte, at han ikke var enig i indstillingen, da han grundlæggende mente, at det forhold, at der verserer en sag ved G2, ikke bør medføre afvisning af en anmodning om bindende svar i tilsvarende sager, selv om der var tale om en sag vedrørende de samme skatteydere.

Spørgernes repræsentant blev underrettet om, at der foreligger en række afgørelser, hvor der er sket afvisning af anmodninger om bindende svar, fordi der var en verserende sag om tilsvarende forhold ved en højere instans, jf. sagsfremstillingen.

Spørgernes repræsentant bemærkede, at der i nærværende sag ganske vist var en verserende sag vedrørende de samme skatteydere, men at der som følge af lighedsgrundsætningen ikke bør gøres forskel efter, om der er tale om de samme eller andre skatteydere, når blot der ikke er tale om den deciderede samme sag, eller sager, hvor besvarelsen af spørgsmålet forudsætter konkret og direkte afklaring af det verserende retsforhold.

I nærværende sag er der derimod tale om (...), der ikke har nogen kobling til de dokumenter, der indgår i den verserende sag hos G2. Der er derfor ikke tale om samme sag i lovens forstand, men alene en lignende sag, der ikke adskiller sig fra andre lignende sager end på det punkt, at der er tale om samme skatteydere.

Spørgernes repræsentant henviste også til, at både Skattestyrelsen og Skatterådet gennem de seneste 5-6 år havde taget stilling til mange spørgsmål, selvom der verserede tilsvarende sager ved højere instanser. Som et eksempel herpå fremhævede spørgernes repræsentant sager vedrørende momspligt på ejendomme med nedrivningsmodne bygninger.

At besvarelsen af et givent spørgsmål kræver den samme skatteretlige vurdering som et spørgsmål, der verserer ved en højere instans, er således ikke en særlig omstændighed i SFL § 24's forstand, ligesom det heller ikke er omfattet af kompetencebegrænsningsreglen i SFL § 14. Desuden er det heller ikke en omstændighed, Skattestyrelsen og Skatterådet tidligere har set sig begrænset af i lignende tilfælde.

Spørgernes repræsentant var derfor af den opfattelse, at Skattestyrelsens grundlag og praksis for afvisninger vil være særdeles inkonsistent og forkert, hvis nærværende sag afvises på det anførte grundlag.

Spørgernes repræsentant blev underrettet om, at Skattestyrelsen – hvis anmodningen om bindende svar skulle realitetsbehandles - måtte indstille til Skatterådet, at der blev givet negativt svar.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at X.

Begrundelse

SKAT har tidligere taget stilling til en helt tilsvarende sag vedrørende de samme skatteydere. Denne sag er indbragt for højere instans, og ved afgørelse af dd.md.år fik spørgerne medhold, jf. ovenfor.

Afgørelsen er imidlertid den dd.md.år indbragt for højere instans af Skatteministeriet og er således ikke endelig. Sagen er berammet til hovedforhandling i G2 den dd.md.år.

Ifølge skatteforvaltningslovens § 24, stk. 2, kan told- og skatteforvaltningen respektive Skatterådet i særlige tilfælde afvise at give et bindende svar, hvis spørgsmålet er af en sådan karakter, at det ikke kan besvares med fornøden sikkerhed eller andre hensyn taler afgørende imod en besvarelse.

Efter Skattestyrelsens opfattelse taler det afgørende imod en besvarelse af en anmodning af et bindende svar, at der verserer en helt tilsvarende sag for G2 vedrørende de samme skatteydere og som kræver nøjagtigt den samme skatteretlige vurdering, jf. Den juridiske vejledning (2019-2), afsnit A. A. 3.9.8.

Efter Skattestyrelsens opfattelse bør anmodningen om bindende svar derfor afvises, jf. SKM2013. 327. SR, SKM2014. 766. SR, SKM2015. 170. SR, SKM2015. 766. SR, SKM2016. 379. SR og SKM2019. 179. SR, idet den skatteretlige vurdering nu må foretages af G2. Der er herved henset til, at G2 er en overordnet myndighed i forhold til Skatterådet.

Det gælder, uanset at anmodningen om bindende svar vedrører et senere indkomstår og andre dispositioner end den sag, der verserer ved G2. Den skatteretlige vurdering vil imidlertid være helt den samme.

Ovenstående gælder også for spørgsmål 2 og 3.

Tilføjelse som følge af indsigelse fra spørgernes repræsentant

Skattestyrelsen er enig med spørgernes repræsentant i, at anmodningen om bindende svar vedrører andre dispositioner end de dispositioner, som den i G2 verserende sag vedrører, og der er tale om nye (...). Der er således tale om 2 adskilte dispositioner.

Skattestyrelsen er derfor også enig med spørgernes repræsentant i, at der ikke er tale om samme sag i lovens forstand, men alene en lignende sag, at sagen ikke har nogen kobling til den i G2 verserende sag, og at sagen derfor ikke er omfattet af kompetencebegrænsningsreglen i skatteforvaltningslovens § 14.

I de ovenfor nævnte tidligere afgørelser, hvor Skatterådet afviste at give bindende svar, var der ikke tale om fuldstændig adskilte dispositioner.

I sagen SKM2013. 327. SR forudsatte en besvarelse af anmodningen af bindende svar en stillingtagen i den ved en højere instans verserende sag.

I sagen SKM2014. 766. SR var der tale om den samme løbende transaktion (spørgsmålet om, hvorvidt der skulle afregnes moms af det depositum, som den pågældende spørger påtænkte at opkræve i forbindelse med indgåelsen af aftaler om sponsorkontrakter og sæsonkort).

I sagen SKM2015. 170. SR var der ligeledes tale om den samme løbende transaktion (spørgsmålet om, hvorvidt uddelinger fra en fond til et nærmere beskrevet projekt kunne anses for uddelinger til almenvelgørende eller almennyttigt formål).

I sagen SKM2015. 766. SR var der tale om en værdiansættelse af nogle anparter med 2 måneders mellemrum.

I sagen SKM2016. 379. SR var der tale om et spørgsmål vedrørende afgifter, hvor der var overlap mellem afgiftsperioderne.

I sagen SKM2019. 179. SR var spørgsmålet, hvorvidt et selskab var skattepligtigt til Danmark.

Uanset at der i nærværende sag er tale om 2 adskilte dispositioner er det imidlertid stadig Skattestyrelsens opfattelse, at det taler afgørende imod at give bindende svar, at der verserer en helt tilsvarende sag for G2 vedrørende de samme skatteydere, jf. skatteforvaltningslovens § 24, stk. 2, og begrundelsen ovenfor.

Det tages herved i betragtning, at en besvarelse af anmodningen ville kræve nøjagtigt den samme skatteretlige vurdering som den sag, der verserer ved G2.

Indsigelsen fra spørgernes repræsentant kan derfor ikke medføre nogen ændring af Skattestyrelsens indstilling til Skatterådet.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Afvises".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at Y

Begrundelse

Der henvises til Skattestyrelsens indstilling og begrundelse vedrørende spørgsmål 1.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "Afvises".

Spørgsmål 3

Det ønskes bekræftet, at Z.

Begrundelse

Der henvises til Skattestyrelsens indstilling og begrundelse vedrørende spørgsmål 1.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 3 besvares med ”Afvises”.

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1-3

Lovgrundlag

Skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, samt § 21, stk. 1 og 4, § 23 og § 24

§ 14. Der gælder følgende kompetencebegrænsninger:

- 1) Skatteministeren kan ikke træffe afgørelse om en ansættelse af skat, en vurdering af fast ejendom eller en registrering af et køretøj, herunder om de med sådanne ansættelser forbundne bevillinger eller dispensationer.
- 2) Told- og skatteforvaltningen kan ikke træffe afgørelse i en sag, i det omfang Skatterådet, Landsskatteretten, skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn har taget stilling til sagen, jf. dog § 27, stk. 3, og § 32, stk. 3, og § 32 a, stk. 3.
- 3) Et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn kan ikke træffe afgørelse i en sag, i det omfang Skatterådet eller Landsskatteretten har taget stilling til sagen.
- 4) Skatterådet kan ikke træffe afgørelse i en sag, i det omfang skatteankeforvaltningen eller Landsskatteretten har taget stilling til sagen.

(...)

§ 21. Enhver kan hos told- og skatteforvaltningen få et bindende svar på spørgsmål om den skattemæssige virkning for spørgeren af en disposition, når told- og skatteforvaltningen i øvrigt har kompetence til at afgøre spørgsmålet, jf. dog stk. 3. Det kan være om en disposition, som spørgeren har foretaget eller påtænker at foretage.

(...)

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen skal forelægge en anmodning om et bindende svar for Skatterådet til afgørelse, jf. § 2, stk. 2, hvis

- 1) svaret vil kunne få konsekvenser for et større antal skattepligtige,
- 2) svaret vedrører større økonomiske værdier,
- 3) svaret angår fortolkning af væsentlig betydning for lovgivningen,
- 4) der ved besvarelsen skal tages stilling til et EU-retligt spørgsmål af væsentlig rækkevidde eller
- 5) sagen i øvrigt har påkaldt sig eller skønnes at ville påkalde sig større offentlig interesse.

(...)

§ 23. Samtidig med indgivelse af en anmodning om et bindende svar skal der betales et gebyr på 300 kr. (2010-niveau). Gebyret reguleres efter § 20 i personskatteloven. Gebyret betales tilbage, hvis anmodningen afvises eller tilbagekaldes.

§ 24. En anmodning om et bindende svar skal være skriftlig og indeholde alle de oplysninger af betydning for svaret, som står til rådighed for spørgeren. Skønner told- og skatteforvaltningen respektive Skatterådet, at spørgsmålet ikke er tilstrækkeligt oplyst, kan spørgeren anmodes om yderligere oplysninger eller dokumentation. Efterkommes anmodningen ikke inden for en rimelig frist, kan spørgsmålet afvises eller svaret begrænses til de forhold, der skønnes tilstrækkeligt oplyst.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen respektive Skatterådet kan i øvrigt i særlige tilfælde afvise at give et bindende svar, hvis spørgsmålet er af en sådan karakter, at det ikke kan besvares med fornøden sikkerhed eller andre hensyn taler afgørende imod en besvarelse.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 1 eller 2 kan ikke påklages administrativt.

Forarbejder

Bemærkningerne til lovforslaget om skatteforvaltningsloven (lovforslag L 110 i folketingsåret 2004/2005, 2. samling), der er gennemført som lov nr. 427 af 6. juni 2005, indeholder blandt andet følgende:

(...)

Til § 14

Bestemmelsen i stk. 1 er en delvis videreførelse af skattestyrelseslovens § 36.

Bestemmelsen i stk. 1 regulerer den indbyrdes kompetence mellem de enkelte told- og skattemyndigheder, herunder skatteministeren. Reguleringen sker gennem fastsættelse af grænser for de enkelte myndigheds kompetence.

Efter bestemmelsen lovfæstes, at skatteministeren - medmindre Folketinget på særlige områder har bestemt andet - ikke kan afgøre, hvordan en borger skal ansættes i skat, herunder ansættes vedrørende afgifter eller told, eller hvordan en fast ejendom skal vurderes.

Forbuddet omfatter ikke kun den egentlige beløbsfastsættelse, der ligger i en ansættelse, herunder skatteberegning, men også afgørelser vedrørende eventuelle bevillinger eller dispensationer mv., der indgår i grundlaget for ansættelsen eller vurderingen, eller afgørelse af spørgsmål om skattepligt.

Bestemmelsen omfatter også spørgsmål om tilbagebetaling/godtgørelse af afgift.

Bestemmelsen berører derimod ikke skatteministerens ret eller pligt til at fastsætte generelle retningslinier for told- og skatteforvaltningens administration eller ministerens ansvar herfor, herunder ansvar for at føre tilsyn.

(...)

Til § 24

(...)

Efter stk. 2 kan told- og skatteforvaltningen, respektive Skatterådet, i særlige tilfælde afvise at give et bindende svar.

Ved administrationen af reglerne om bindende svar må det indgå, at der er spørgsmål, der ikke egner sig for den forenklet og borgerstyret sagsbehandling, der ligger i ordningen med bindende svar. Det vil derfor ske, at en anmodning om bindende svar må afvises med henvisning til, at det pågældende spørgsmål har en sådan karakter, at det enten ikke kan besvares med den hast, som spørgeren ønsker, eller at det ikke kan besvares løsrevet fra andre skattemæssige forhold vedrørende den pågældende. Et bindende svar binder jo skattemyndighederne i op til 5 år.

Afvisning kan også komme på tale, eksempelvis hvis der pågår en kontrol eller revision af en skattepligtig, der omfatter den eller de dispositioner, der er stillet spørgsmål om. Der kan også være tale om, at anmodningen om et bindende svar har en sådan karakter, at told- og skatteforvaltningen, respektive Skatterådet, finder, at der bør foretages kontrol i virksomheden af dispositionen, f.eks. fordi virksomheden aldrig har været registreret i forhold til aktiviteten.

Afvisningsmuligheden er i øvrigt tænkt anvendt på spørgsmålet om en påtænkt disposition, hvis spørgsmålet er af mere teoretisk karakter.

Praksis

Den juridiske vejledning (2019-2), afsnit A. A. 3.9.8 Afvisning som følge af klagebehandling af samme spørgsmål

Desuden kan en kompetencekonflikt medføre afvisning, nemlig hvis det samme spørgsmål vedrørende samme periode er afgjort af en klagemyndighed eller er under behandling i en klagemyndighed. Her gælder, at en anmodning om bindende svar skal afvises, hvis en klagemyndighed tidligere har truffet afgørelse om samme spørgsmål i samme periode. Se SFL § 14, stk. 1. Hvis klagemyndigheden endnu ikke har truffet afgørelse om et sådant spørgsmål, skal anmodningen om bindende svar afvises, medmindre spørgeren dokumenterer, at klagen er tilbagekaldt. Se SKM2009. 106. SKAT. Grundlaget for denne meddelelse er en ombudsmandsudtalelse, der forudsætter, at 1. instansens beføjelser uden særlig hjemmel normalt ophører, når et spørgsmål er under klagebehandling.

Eksempel (afvisning da afgørelsen var påklaget til Skatteankestyrelsen)

Afvisning, idet afgørelsen fra SKAT var påklaget til Skatteankestyrelsen, hvorfor spørgsmålet måtte afklares der. Se SKM2016. 379. SR og SKM2015. 766. SR

Eksempel (afvisning da anmodning vedrørte samme løbende transaktion, som SKAT allerede havde truffet afgørelse om og som var påklaget)

Spørger ønskede svar på, om der skulle afregnes moms af et påtænkt depositum, som spørger ville opkræve i forbindelse med indgåelse af aftaler om sponsorkontrakter og sæsonkort. SKAT havde ved en tidligere afgørelse givet spørger afslag på tilbagebetaling af moms, som vedrørte ikke-udnyttede billetter og denne afgørelse var påklaget. Skatterådet afviste at besvare anmodningen om bindende svar, da anmodningen, efter en samlet vurdering, blev anset for at vedrøre samme (løbende) transaktion, som SKAT allerede havde truffet afgørelse om og som var påklaget. Se SKM2014. 766. SR.

Eksempel (afvisning, da der verserede en sag for Landsskatteretten)

Skatterådet afviste at behandle en anmodning om bindende svar, idet det efter Skatterådets opfattelse talte afgørende imod en afgivelse af et bindende svar, at der verserede en sag for Landsskatteretten, der reelt omhandlede samme skatteyder og samme skattemæssige vurdering af samme (løbende) disposition. Der blev herved henset til, at Landsskatteretten er en overordnet myndighed set i forhold til Skatterådet. Dette gælder uanset, at der ikke var tale om samme periode. Se SKM2015. 170. SR

Eksempel (afvisning da samme spørgsmål indgik i verserende retssag)

Der blev anmodet om bindende svar om beskatning af ikke-betalte renter. Anmodningen blev afvist, da samme spørgsmål var påklaget til Landsskatteretten og derfra indbragt for domstolene i henhold til overspringsreglen i SFL § 48. Se SKM2013. 327. SR.

SKM2009. 106. SKAT (styresignal)

Folketingets ombudsmand har udtalt, at SKAT ikke af egen drift kan foretage ændringer vedrørende det påklagede forhold under en verserende klagesag, selv om klageinstansen endnu ikke har truffet afgørelse. Efter Skattestyrelsens opfattelse betyder dette, at 1. instansens beføjelser uden særlig hjemmel normalt ophører, når et spørgsmål er under klagebehandling.

SKM2013. 327. SR

Skatterådet afviste at besvare blandt andet spørgsmål 3 i en anmodning om bindende svar, da samme spørgsmål vedrørende samme skatteyder var påklaget til Landsskatteretten og derfra indbragt for domstolene, og da en besvarelse ville forudsætte stillingtagen til et spørgsmål, der var genstand for domstolsbehandling.

SKM2014. 766. SR

Skatterådet afviste at behandle en anmodning om bindende svar, da anmodningen vedrørte samme løbende transaktion, som SKAT allerede havde truffet afgørelse om vedrørende tidligere perioder og som var påklaget til Landsskatteretten.

SKM2015. 170. SR

Skatterådet afviste at behandle en anmodning om bindende svar, idet det talte afgørende imod en afgivelse af bindende svar, at der verserede en sag for Landsskatteretten vedrørende samme skatteyder og samme skattemæssige vurdering af samme (løbende) disposition. Der blev endvidere henset til, at Landsskatteretten er en overordnet myndighed i forhold til Skatterådet. Dette gjaldt, uanset at der ikke var tale om samme periode.

SKM2015. 766. SR

Skatterådet afviste at behandle en anmodning om bindende svar, da en afgørelse vedrørende samme skatteyder og samme skattemæssige vurdering af det samme forhold, var påklaget til Skatteankestyrelsen.

SKM2016. 379. SR

Skatterådet afviste at behandle en anmodning om bindende svar, da der verserede en klagesag i Skatteankestyrelsen. De juridiske og faktuelle forhold i anmodningen om bindende svar var stort set de samme som i den verserende klagesag.

SKM2019. 179. SR

Skatterådet afviste at behandle en anmodning om bindende svar vedr. indkomstårene 2017 og 2018. Dette blev begrundet med, at der verserede en sag vedrørende indkomstårene 2014-2016 for Skatteankestyrelsen vedrørende samme skatteyder og samme skattemæssige vurdering, idet faktum ikke var væsentligt anderledes i 2017/2018 sammenholdt med de påklagede år. Der blev endvidere henset til, at Skatteankestyrelsen er en overordnet myndighed i forhold til Skatterådet. For så vidt angår spørgsmål 2 blev der endvidere lagt vægt på, at der var usikkerhed omkring faktum i sagen.